

”Kriget mot terrorismen”: Ett dubbelt bedrägeri mot mänskligheten

av Elias Davidsson

Uppsats presenterad av författaren vid International Association of Democratic Lawyers' XVI:e kongress, Paris, 7-11 juni, 2005. IADL är en ickestatlig organisation med rådgivarstatus hos ECOSOC och UNESCO. Uppsatsen reviderad i juni 2006. Elias Davidsson bor i Reykjavik, Island, och kan nås på edavid@simnet.is

Sammanfattning

Kort efter massmordet¹ den 11 september 2001 utropade Förenta Staternas regering ett globalt ”krig mot terrorismen” som inte erkänner några gränser eller tidsbegränsningar. Åtskilliga stater har sedan dess utvidgat polisens befogenheter till hemlig övervakning, husrannsaking, kroppsvisitering och fängslande utan rättegång, och har infört lagar som betecknar nya typer av brott som ”terroråd”. Ändå har inga faktiska grunder för sådana radikala angrepp på grundlagsstadgade och mänskliga rättigheter framlagts. ”Kriget mot terrorismen” är betänkligt från juridisk synpunkt och inte berättigat av fakta.

Bland de större gissel som drabbar det internationella samhället förefaller skadorna av ”minutterrorism”² nästan triviala jämfört med verkningarna av den ”engros-terrorism” som bedrivs av stater, eller följderna av barnadödlighet, av inbördeskrig, av extrem fattigdom, analfabetism, miljöförstöring, tredje världens skuldbörda, brist på rent vatten, svält, aids, drogmissbruk, barnprostitution och vanliga mord. En människa löper större risk att dö av ett blixtnedslag än av terrorism³. Rattfyllerister orsakar 1000 ggr fler dödsfall än terrorismen, ändå har ingen påstått att berusade bilförare utgör ett hot mot den internationella freden och säkerheten⁴. Terrorismen förefaller vara ett

---

¹ Förf. anser ”massmord” vara den lämpligaste *prima facie*-beteckningen för händelserna den 11/9. Beteckningen kommer att användas i fortsättningen.

² Förf. tackar Ed Herman och David Petersom för de eng. termerna ”retail terrorism” och ”wholesale terrorism”. Den förra syftar på terroråd av ickestatliga, oftast hemliga grupper. Den senare syftar på handlingar begångna på statligt uppdrag och med statliga resurser. Se ”*The Threat of Global State Terrorism*” på

<http://zmag.org/Zmag/Articles/jan02herman.htm>

³ I USA dör i medeltal 82 personer per år av blixtnedslag. Se

<http://wonder.cdc.gov/wonder/prevguid/m0052833/m0052833.asp>

⁴ John W. Dean, ”*Liberties Disappearing before our Eyes*”, Los Angeles Times, 2003-09-21, på <http://>

globalt hot bara därför att regeringar påstår det och massmedia blåser upp fenomenet utöver alla rimliga proportioner.

Denna essä kommer att söka leda i bevis att ”kriget mot terrorismen” inte bara är ett bedrägligt koncept – ja, faktiskt en oxymoron – utan dessutom i sig självt utgör en form av terror. Genom att terrorismen utmålas som en global konspiration som hotar att slå till var som helst och när som helst, terroriseras hela befolkningar till att frukta det okända och samtycka till ökad övervakning, skärpta säkerhetsåtgärder och inskränkningar av fri- och rättigheter. Händelserna den 11 september, som de presenterades i massmedia, gav den chock som behövdes för att få den amerikanska och västeuropeiska allmänheten att stödja krig mot andra nationer och acceptera skärpt polisövervakning⁵. Genom att ”kriget mot terrorismen” avslöjas som ett bedrägeri och brotten den 11 september som dess falska rättfärdigande, kommer det att bli lättare att mobilisera allmänt motstånd mot vidare krig och mot en totalitär världsordnings smygande frammarsch⁶.

”Kriget mot terrorismen”: Begreppets ursprung

Ordet terrorism kan etymologiskt spåras tillbaka till Robespierre och hans ”règne de terreur”, nämligen regeringens skräckvälde över folket⁷. Numera används begreppet oftast av stater för att skapa fruktan bland allmänheten för en gäckande internationell konspiration⁸. Ändå används begreppet terrorism i sin ursprungliga bemärkelse, som beteckning på en statlig politik, fortfarande av berörda akademiker som Noam Chomsky, Ed Herman och andra. Begreppets vaghet (”den enes terrorist är den andres frihetskämpe”) har förhindrat att en internationellt erkänd definition antagits⁹. En

---

www.globalpolicy.org/wtc/liberties/2003/0921disappearing.htm

⁵ Se Richard Norton-Taylor, ”Warning on spread of state surveillance”, The Guardian, 2005-04-21, på <http://www.guardian.co.uk/international/story/0,3604,1464412,00.html>

⁶ Se i synnerhet Jean-Claude Paye, ”La fin de l’État de droit: la lutte antiterroriste de l’état d’exception à la dictature”, La Dispute/SNÉDIT, Paris 2004.

⁷ <http://www.etymonline.com/index.php?term=terrorism>

⁸ Enligt amerikansk lagstiftning ”är brottsrubriken terrorism ett nytt brott skapat i Senate Bill 184 och definierat som begåendet av ett redan existerande brott i uppsåt att 1) skrämja eller underkua en civilbefolkning, 2) öva påtryckningar mot en regerings politik genom skrämselfaktik eller tvång, eller 3) påverka en regerings handlande genom det dåd som terroristbrottet utgör”. Individer som begått detta brott ”skall ådömas ett straff som är en grad strängare än maximistraffet för det underliggande specificerade brott som han eller hon åtalats för”. Se <http://www.ccao.org/newsletter/cab200204.htm>

⁹ Se text Brian Whitaker, ”The Definition of Terrorism”, The Guardian, 2002-05-07 på <http://www.guardian.co.uk/elsewhere/journalist/story/0,7792,487098,00.html>

tvistefråga som rönt mindre publicitet är huruvida regeringsåtgärder avsedda att betvinga eller terrorisera civilbefolkningar genom militära attacker eller ekonomiska sanktioner (eller hot om sådana) bör betecknas som terrorism¹⁰. Den internationella brottmålsdomstolens statuter inkluderar inte terrorism i sin lista över internationella brott¹¹.

Genom U.S. National Security Directive No. 179 av den 20 juli 1985 inrättades en specialstyrka för kamp mot terrorism¹². Det skäl till åtgärden som angavs då var att ”den internationella terrorismen utgör ett allt större hot mot amerikanska medborgare och våra intressen. Terroristerna för ett krig inte bara mot USA utan mot alla civiliserade samhällen, i vilket oskyldiga civila är avsiktliga offer och våra trupper specifika mål.” Ändå ”dödades bara 17 personer av terrorister i Amerika under åren 1980 till 1985”, enligt Joanna Bourke¹³.

Redan före händelserna den 11/9 hade USA:s årliga budget för bekämpande av terrorism nått summor överstigande 6 miljarder dollar¹⁴. Bara budgeten för FBI:s kontraterrorismprogram steg från 78,5 miljoner dollar 1993 till 301,2 miljoner dollar 1999¹⁵, ett år under vilket sex (6) amerikaner dödades i terrordåd runtom i världen¹⁶.

Bara några timmar efter flygplanskrascherna den 11 september 2001, innan några bevis kunnat undersökas, utpekade ”federala myndigheter” den huvudmisstänkte:

---

¹⁰ Enligt USA:s lagstadgade definition på internationell terrorism, [US legal code (Title 18 § 2331) skulle omfattande ekonomiska sanktioner innehålla alla beståndsdelar i detta brott. Sådana åtgärder har visat sig vara (a) ”farliga för mänskligt liv”, (b) ”verka avsedda att betvinga en civilbefolkning”, (c) ”verka avsedda att påverka en regerings politik genom ... tvångsmedel” (d) överskrida nationsgränser vad gäller de medel med vilka de genomförs”.

¹¹ Se Romfördraget om den internationella brottmålsdomstolen på <http://un.org/law/icc/statute/romefra.htm>

¹² på <http://www.gwu.edu/nsarchiv/NSAEBB/NSAEBB55/nsdd179.pdf>

¹³ Citerad av Linda Maher i recension av Bourkes bok ”Fear, a Cultural History”. Se <http://archives.tcm.ie/businesspost/2005/03/13/story3026.asp>

¹⁴ John Paracini, Center for Non-proliferation Studies i vittnesmål inför the House Subcommittee on National Security, Veterans Affairs, and International Relations, 2000-07-26, fig 1, sid 1. 1998 var siffran 6.5 miljarder US\$, år 2000 8,4 miljarder US\$. (källa: Monterey Institute of International Studies, <http://cns.miis.edu/research/cbw/terfund.htm>)

¹⁵ Louis Freeh, FBI-chef, uttalande inför U.S. Senate Committee on Appropriations Subcommittee for the Departments of Commerce, Justice, and State, the Judiciary, and Related Agencies, February 4, 1999, page 1, (http://www.fas.org/irp/congress/1999_hr/990204-freehct2.htm)

¹⁶ Se statistik över internationell terrorism på amerikanska UD:s hemsida, <http://www.state.gov/s/ct/rls/pgrtpt/2003/33771.htm>

Osama bin Laden, den påstådde ledaren för al-Qa'ida¹⁷. Inom tre dagar påstod sig FBI ha identifierat de 19 ”kaparna” och banden mellan dem och al-Qa'ida¹⁸.

Nu var ”den västerländska civilisationens” nya existensiella fiende skapad och ersatte på ett lukrativt sätt det tidigare hotet Sovjetunionen. Det nya hotet var, som vi kommer att visa nedan, en myt som omsorgsfullt utformats av underrättelseorganisationer¹⁹ och därefter närts av massmedia²⁰ och okritiskt accepterats av talrika författare och akademiker. Till följd av händelserna den 11/9 och hur de presenterades i media blev ”al-Qa'ida” nästan över en natt ämne för otaliga böcker, studier, artiklar och kommentarer som tävlade om att analysera och visa hur denna gäckande konspiration fungerade²¹. Ändå finns inga trovärdiga bevis för att ”al-Qa'ida” bar ansvaret för massmordet den 11/9, dessutom är det osäkert huruvida det överhuvudtaget existerar en organisation vid namn al-Qa'ida²² eller om varumärket al-Qa'ida blott betecknar ett CIA-projekt för hemliga operationer som använde sig av arabiska eller muslimska syndabockar²³.

Massmordet den 11/9 gav USA:s regering tillfälle att rättfärdiga en ny militär doktrin om föregripande bruk av våld var som helst i världen i namn av ett gränslöst krig mot

---

¹⁷ Associated Press, 2001-09-11: *“Today, our nation saw evil”*

¹⁸ Associated Press, 2001-09-14, *“19 people identified by the FBI as hijackers aboard the four planes that crashed Tuesday”*

¹⁹ Se t.ex. Michel Chossudovsky, *Fabricating an Enemy*, på <http://www.nadir.org/nadir/initiativ/agp/free/chossudovsky/fabricatingenemy.htm>

²⁰ Exempelvis publicerade den ansedda franska tidningen Le Monde under 2003 500 artiklar som handlade om ”terrorism”. Inte en människa dödades i Frankrike av terrorism under det året. Maureen Dowd, som regelbundet medverkar i New York Times, skrev den 20 augusti 2003: ”Teamet kring Bush har nu skapat just det monster som de trollade fram för att skrämman amerikanerna till att stödja ett krig mot Irak.”

²¹ En sökning på ”al Qaeda” på en webbsajt som presenterar sig som världens största onlinebibliotek (Questia) gav 141 böcker, praktiskt taget samtliga skrivna efter den 11/9. Samma sökning gav 4728 dagstidningsartiklar, 451 tidskriftsartiklar och 2637 veckotidningsartiklar. På <http://www.questia.com/SM.qst?act=search&keywordsSearchType=1000&keywords=%22Al%20Qaeda%22>

²² Beträffande sitt möte med en icke namngiven al-Qa'ida-expert från Rand Corporation, sade Leonid Shebarshin, ex-chef för sovjetiska utlandsunderrättelsetjänsten: ”Vi var överens om att al-Qa'eda inte är en grupp utan ett begrepp ... Kampen mot denna allsmåttiga och allestädes närvarande myt som avsiktligt kopplats till Islam är till stor fördel för amerikanerna eftersom den gör de oljerika muslimska regionerna till måltavlor”. Källa: Moscow News, 2005-03-23, på <http://mosnews.com/news/2005/03/21/shebarsh.shtml>. Se även Brendan O'Neill ”Does al-Qaeda exist?”, 2003-11-28 på <http://www.spiked-online.com/Articles/00000006DFED.htm>. En god överblick över myten al Qa'ida ger Standard Schaeffer i sin intervju med historikern R.T. Naylor för CounterPunch, 2003-06-21, på <http://www.twf.org/News/Y2003/0622-Qaeda.html>

²³ Se t.ex. M. Chossudovsky, *Who is Osama Bin Laden?* på <http://www.globalresearch.ca/articles/CHO109C.html>

terrorismen²⁴. Försvarsministern Donald H. Rumsfeld framlade denna nya strategi innan den blev USA:s officiella policy. Den beskrevs exempelvis i New York Times den 27 september 2001 under rubriken ”A New Kind of War”²⁵ och i hans tal till Natos ledning, North Atlantic Council, den 18 december 2001.²⁶

Senare antydde Rumsfeld att ”kriget mot terrorismen” aldrig skulle upphöra:

*Jag tror att vi till slut kommer att skada det terrornätverk som kallas al-Qa’ida tillräckligt för att sätta det ur funktion. Men det finns många andra terroristnätverk och folk kommer att bilda nya grupper. Precis som vi läser på om dem, läser de på om oss. Allt eftersom de ser oss göra vissa saker ändrar de sina metoder och hur de ska attackera oss och letar hela tiden efter teman eller svaga punkter eller asymmetriska sätt att skada oss.*²⁷

På en fråga från en åhörare, ”När ni blickar några år framåt i tiden, ser ni då för er en bild av hur kriget mot terrorismen får ett slut och hur det slutet ser ut?” svarade Rumsfeld:

”Förutsatt att den mänskliga naturen inte dramatiskt förändras under den tiden, måste man ta för givet att det kommer att finnas människor som lär ut den sortens saker som det undervisas om i alltför många koranskolor och på alltför många platser runtom i världen, att det fortfarande kommer att finnas folk som söker efter sätt att skada västvärlden, USA och fria människor.

Helt klart kan en terrorist anfälla när som helst, var som helst och använda vilken teknik som helst, och det är fysiskt omöjligt att försvara det (sic!) varje gång och på varje ställe mot varje sorts teknik ... Det är det samarbetet världen över som sätter press på terroristerna. Det betyder inte att det inte blir fler terroristattacker som kommer att lyckas. Det kommer det att bli. I

---

²⁴ The National Security Strategy of the United States of America, undertecknad av President George W. Bush den 17 september 2002, på <http://www.informationclearinghouse.info/article2320.htm>

²⁵ Se <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=459&Itemid=107>

²⁶ På <http://www.defenselink.mil/speeches/2001/s20011218-secdef1.html>

²⁷ Vid ett Global Forum-möte i tidskriften FORTUNEs regi, 2002-11-11. Se <http://www.defenselink.mil/speeches/2002/s20021111-secdef.html>

land efter land. Men de kommer att bli betydligt färre än de annars skulle ha blivit.”²⁸

Han gjorde också antydningar om vilket värde massmordet den 11/9 hade för USA:s globala ledarskap:

*”Medborgare från över 80 nationer dog den dagen.²⁹ Och medborgare i alla nationer såg på ett ögonblick att terroristhotet inte längre hindras av gränser vare sig vad gäller sitt ursprung eller målen för sina mordiska dåd. I det globala kriget mot terrorismen har president Bush fått till stånd den största koalitionen i mänsklighetens historia. Den koalitionen är verkligen hisnande i sin omfattning och sitt djup. Ett nittiototal nationer – nästan hälften av alla länder i världen – deltar i det globala kriget mot terrorismen.”*³⁰

Sammanfattningsvis: USA:s försvarsminister förutspådde att flerfaldiga, framgångsrika terroristattacker kommer att inträffa ”i land efter land” och att ”folk kommer att bilda nya grupper” (terroristgrupper) vilkas främsta syfte kommer att vara ”att skada västvärlden, USA och fria människor”. I sitt vittnesmål den 18 september 2002 inför representanhusets och senatens kommittéer för de väpnade styrkorna rörande Irak gav han sina förutsägelser ökat eftertryck: ”Hys inga tvivel: försök till attacker kommer att göras. Frågan är bara när och med vilka metoder. Det kan dröja månader, ett år eller flera år. Men de kommer att ske. De finns i vår framtid.”³¹ För att säkerställa att terrordåd skulle inträffa föreslog han grundandet av en ny organisation, ”the Proactive, Pre-emptive Operations Group” (den proaktiva, föregripande operationsgruppen eller P2OG), som skulle genomföra hemliga uppdrag för att ”stimulera till reaktioner” bland terrorgrupper, provocera dem till att begå handlingar som kunde utnyttjas till att rättfärdiga massiva attacker från den amerikanska krigsmakten.³²

---

²⁸ *Idem*

²⁹ Enligt en korrekt lista var bara 36 (inte 80) nationaliteter representerade bland offren för den 11/9. Se Victims by Country and Citizenship, på http://www.september11victims.com/september11victims/COUNTRY_CITIZENSHIP.htm

³⁰ *Idem*

³¹ “Rumsfeld Says Issue in Iraq is Disarmament, Not Weapons Inspections,” United States Mission to the European Union, på <http://www.useu.be/Categories/GlobalAffairs/Sept1802RumsfeldIraqDisarmament.html>

³² Se Chris Floyd, *The Pentagon Plan to Provoke Terrorist Attacks*, CounterPunch, 2002-11-01, på

Massmordet den 11/9 enar den allmänna opinionen

Amerikanska media jämförde 11/9 med attacken mot Pearl Harbor och manade, som visas av t ex följande citat ur en ledare i veckotidningen *Time*, till en liknande reaktion: ”En skändlighetens dag kan inte gå till hävderna som sådan utan att näras av ursinnet. Låt oss visa ursinne. Det som behövs är ett enhälligt och enande rosenrött amerikanskt Pearl Harbor-raseri.”³³ Rapporten ”Rebuilding America’s Defenses” (”Återuppbyggandet av Amerikas försvar”) som utgavs av Project for a New American Century (PNAC), en institution på högerkanten grundad av Donald Rumsfeld, Dick Cheney, Paul Wolfowitz, Elliot Abrams, Jeb Bush och andra nyfascister³⁴, föreslog ett år före den 11 september att ”en katastrofal, katalyserande händelse – som ett nytt Pearl Harbor” skulle skynda på den ”revolutionerande” processen att omvandla den amerikanska militären till ”morgondagens dominerande krigsmakt”.³⁵

Det ”nya Pearl Harbor” som behövdes för att sätta fart på denna ”revolutionerande” förvandling av den amerikanska militärmakten blev som genom ett under verklighet

<http://www.counterpunch.org/floyd1101.html>

³³ Lance Morrow, ”The case for Rage and Retribution”, *Time*, 2001-09-11 (citeras av David Ray Griffin i ”The New Pearl Harbor, Disturbing Questions about the Bush Administration and 9/11”, Olive Branch Press, Northampton, Mass., 2004, p. xi). Tesen att Pearl Harbor överrumplade Amerika har nu misskrediterats. I sin bok från 1982, 'Infamy: Pearl Harbor and Its Aftermath' avslöjar Pulitzer-pristagaren John Toland att nästan allt japanerna planerade att göra var känt för USA på morgonen för attacken, via avlyssnade meddelanden som aldrig vidarebefordrades till befälhavarna i Pearl Harbor.

Citeras av Heather Wokusch in *Infamy: Pearl Harbor, 911 and the Coming Outrage*, CommonDreams.org, 2004-09-10, på <http://www.commondreams.org/views04/0910-06.htm>; Robert B. Stinnetts ”Day of Deceit”, publicerad år 2000, går längre: ”Efter 16 års mödosamt arbete med att få fram dokument via Freedom of Information Act [FOIA], hävdar den ansedde journalisten och historikern Bob Stinnett nu att ledare på högsta nivå inom den amerikanska regeringen inte bara visste att en japansk attack var nära förestående, utan att de också uppsåtligt och aktivt verkade för att provocera fram attacken ... och att planens syfte var att dra in en motvillig, fredsälskande amerikansk allmänhet i kriget, på gott eller ont.”

Pearl Harbor: Official Lies in an American War Tragedy? Introductory remarks by David Theroux at the Independent Institute, 2000-05-24. Finns på

<http://www.independent.org/events/transcript.asp?eventID=28>

³⁴ Förf. anser att termen ”nyfascistisk” bättre motsvarar den härskande amerikanska elitens ideologi än den vanligare termen ”neo-con” (”nykonservativ”). Den ”nyfascistiska” ideologin proklamerar byggandet av en mäktig ”nationell säkerhetsstat”, åsidosättandet av de mänskliga rättigheterna, en ökning av hemlig övervakning och masskontroll, avsiktlig manipulation av medborgarna och utnyttjandet av staten för att främja korporativa intressen.

³⁵ Project for the New American Century, ”*Rebuilding America’s Defenses*”, september 2000, sid. 51, på <http://www.newamericancentury.org/RebuildingAmericasDefenses.pdf>

den 11 september 2001. Nästan 3000 människor dödades i detta omsorgsfullt planerade och perfekt genomförda massmord.³⁶ Händelserna den 11/9 orsakade en tredubbling av allmänhetens stöd för ökade försvarsutgifter och ”en 30-procentig ökning av antalet *mödrar* som ansåg att ett missilförsvar var en bra idé efter den 11 september”³⁷. Stödet för Bush och en ”stark” presidentmakt ökade stort, liksom förtroendet för regeringen och massmedia. ”Fyra av fem amerikaner är beredda att avstå från vissa fri- och rättigheter i utbyte mot ökad säkerhet; nästan hälften är rädda för att falla offer för ett terrordåd. (Justitieministern) John Ashcroft har gjort ett bra jobb.”³⁸

Den allmänna rädsla som skapats gav lagstiftarna möjlighet att stärka polisens maktmedel gentemot en ny typ av individer (”misstänkta terrorister”) som nu lagligen kunde övervakas, kroppsvisiteras och fängslas utan häktningsorder³⁹. Den lagstiftning som blev mönstret för sådana nya polisbefogenheter var den s.k. USA PATRIOT Act, som klubbades i USA kort efter den 11/9.⁴⁰ Samtidigt som lagen kritiserades av människorättsgrupper, förutsåg man ytterligare inskränkningar av de mänskliga rättigheterna. Förebyggande lagtillämpning, en policy som kräver ständig övervakning av hela sociala, etniska eller politiska befolkningsgrupper⁴¹, utnyttjas nu i allt större utsträckning av många regeringar under diverse förevändningar, som behovet att bekämpa terrorism, penningtvätt, barnprostitution eller narkotikasmuggling.⁴²

³⁶ Exakt 2948 personer fastställdes ha dödats enligt <http://www.september11victims.com/september11victims/STATISTIC.asp> Avsikten med sättet att attackera och valet av mål var att göra största möjliga dramatiska intryck på vanliga människor. Termen ”massmord“ synes *prima facie* den mest lämpade för händelserna den 11/9.

³⁷ *The Impact of September 11 on Public Opinion: Increased Patriotism, Unity, Support for Bush; More Interest in News*, A Brookings/Harvard Forum, 2002-03-27, på <http://www.brookings.edu/comm/transcripts/20020327.htm> speglat på www.juscogens.org

³⁸ Dennis Jett, ”*The politics of fear*”, Christian Science Monitor, 2002-06-17. Dennis Jett är dekan för The International Center vid University of Florida.

³⁹ En googlesökning på ”suspected terrorist” ledde 2005-05-19 till 152 000 nätsidor.

⁴⁰ Det officiella namnet på USA PATRIOT Act är: "Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001," H.R. 3162.

⁴¹ Metoderna används till en början mot specifika ”riskgrupper” (muslimer, utlänningar). När de accepterats av allmänheten kan den grupp som bevakas utvidgas till vad byråkratin benämner ”omstörtande” grupper (fackföreningar, rörelser som är emot globaliseringen eller värnar om miljön). För en litteraturlista rörande ”föregripande lagtillämpning”, se Dean i fotnot 3 ovan.

⁴² En representativ argumentation för ökad övervakning återfinns i ett tal som tyske förbundsinrikesministern Otto Schily höll vid universitetet i Witten/Herdeke den 21 februari 2005. Se http://www.bmi.bund.de/cln_012/nn_332136/Internet/Content/Nachrichten/Reden/2005/02/Schily_International_Cooperation_on_Fighting_Crime_en.html

Colin Powell, USA:s före detta utrikesminister, erkände 2004 att USA på grund av sovjetblockets upplösning ”började få slut på fiender”, och därmed minskade allmänhetens villighet att vidmakthålla den höga nivån på utgifterna för försvarsrelaterade tjänster och produkter.^{43,44} Man var i brådskande behov av en ny skräckspidande politik för att hålla militären och krigsindustrin på gott humör. Händelserna den 11/9 bara råkade fullgöra den rollen.⁴⁵

Vad gäller de utrikespolitiska mål som nyfascisterna inom den amerikanska regeringen sökte uppnå, bjöd händelserna den 11/9 på ovärderliga, länge eftersökta möjligheter, som att upprätta klientregimer i Afghanistan⁴⁶ och Irak. Richard Clarke, USA:s före detta koordinatör för kontraterrorism, rapporterade om hur ivriga de amerikanska ledarna var att utnyttja händelserna den 11/9 som rättfärdigande för ett krig mot Irak, utan att ens bry sig om att ta reda på vilka som begått nedingsdåden. Han rapporterade om hur han hade återvänt till en överläggning i Vita huset klockan två på morgonen den 12 september 2001:

”Jag steg in till en serie diskussioner om Irak. Först kunde jag knappt tro att vi talade om något annat än att få fast Al Qaeda(sic). Sedan insåg jag med nästan fysisk smärta att Rumsfeld och Wolfowitz tänkte utnyttja den här nationella tragedin till att främja sin agenda för Irak. Redan under den morgonen började fokus flyttas från Al Qaeda ... Senare under dagen

---

⁴³ Se t.ex. Robert Higgs, “World War II and the Military-Industrial-Congressional Complex,” Freedom Daily, 1 maj 1995, The Independent Institute, på <http://www.independent.org/newsroom/article.asp?id=141>

⁴⁴ Vid en presskonferens på amerikanska UD, 2004-05-26, sa Colin Powell: ”Tja, ni vet, Sovjetunionen är borta, Warszawapakten är borta, ni vet, jag börjar få slut på fiender.” Se utskrift på <http://hongkong.usconsulate.gov/uscn/state/2004/052601.htm> speglad på: <http://www.aldeilis.net/aldeilis/content/view/1603/130/>

⁴⁵ See Ruth Rosen, “Politics of Fear”, San Francisco Chronicle, 2002-12-30, på <http://www.commondreams.org/views02/1230-02.htm>; William Schroder, “American Imperialism and the Politics of Fear Before Iraq, there was the Philippines”, CommonDreams.org, 2005-02-15, på <http://www.commondreams.org/views05/0215-22.htm>; Institute of Race Relations, “The politics of fear: civil society and the security state”, juni 2004, på <http://www.irr.org.uk/2004/june/ak000011.html>; Bill Van Auken, “Two ‘sting’ operations raise disturbing questions about US terror alert”. World Socialist Web Site, augusti 2004, på <http://www.wsws.org/articles/2004/aug2004/stng-a11.shtml>.

⁴⁶ Tydligt hade USA redan före 11/9 planerat att invadera Afghanistan. Se bl. a. “US ‘planned attack on Taliban’”, BBC, 18 september 2001, som citerar Niaz Naik, f.d. pakistansk utrikesminister, på http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/south_asia/1550366.stm

klagade försvarsminister Rumsfeld över att det inte fanns några tillbörliga mål för bombning i Afghanistan och att vi borde överväga att bomba Irak. Först trodde jag Rumsfeld skämtade. Men han menade allvar och presidenten förkastade inte utan vidare tanken att anfälla Irak.”⁴⁷

Var brottet den 11 september ett internationellt terroristdåd?

Den 12 september 2001 antog FN:s säkerhetsråd en resolution som fördömde massmordet den 11/9 som ett *internationellt* terroristdåd⁴⁸. Inga bevis som styrkte att brottet hade anstiftats utanför USA framlades inför säkerhetsrådet. Den 2 oktober 2001 gav Förenta staternas resande ambassadör och koordinator för kontraterrorism, Frank Taylor, en *mundlig* presentation inför Natos beslutsfattande organ, North Atlantic Council.⁴⁹ På basis av denna presentation ”fastslog rådet att de personer som genomförde attacken tillhör det världsomspännande terrornätverket Al-Qaida, vilket leds av Osama bin Laden och skyddas av talibanregimen i Afghanistan.”⁵⁰ Vilka bevis som då framlades förblir hemligt än idag.⁵¹ Med tanke på de lögnar som amerikanska regeringstalesmän och brittiske premiärministern Tony Blair berättade om irakiska massförstörelsevapen⁵², har man all rätt att förhålla sig skeptisk till kvaliteten på de bevis som framlades inför Nato, för att inte tala om världen i allmänhet, rörande att någon person eller grupp i Afghanistan skulle bära ansvaret för attackerna den 11 september.

Den amerikanska regeringen har inte lyckats få fram några bevis som styrker att medlemmar av Al Qaeda, eller ens några muslimer verkligen gick ombord på de fyra flygplan som ska ha flugits in i de välkända landmärkena den 11 september.

⁴⁷ Richard Clarke, “Against All Enemies,” Free Press/Simon & Schuster (2004), Chapter 1.

⁴⁸ Säkerhetsrådets resolution 1368 (2001), OP1, på <http://www.un.org/News/Press/docs/2001/SC7143.doc.htm>

⁴⁹ Suzanne Delay, *A Nation Challenged: The Evidence; NATO says U.S. Has Proof Against bin Laden Group*, New York Times, 3 oktober 2001, speglad på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/content/view/1493/>

⁵⁰ Natos uppdatering av 2001-10-03, på <http://www.nato.int/docu/update/2001/1001/e1002a.htm>

⁵¹ Denna dossiers hemliga natur fick författaren bekräftad i ett brev från isländska UD av den 18 februari 2005 (Island är medlem av Nato och North Atlantic Council).

⁵² Se t.ex. det hemliga Downing Street-memot av den 23 juli 2002 (undertecknat av Matthew Rycroft). Det dokumenterar hur den brittiska regeringen ändrade fakta för att rättfärdiga invasionen av Irak. Postad 2005-05-01 på Sunday Times (London) website: <http://www.timesonline.co.uk/article/0,,2087-1593607,00.html>

Bevismaterial som USA:s regering kunde och borde ha lagt fram för att styrka sin sak innefattar, *inter alia*,

- de ursprungliga passagerarlistorna för de fyra flygplan som påstås ha kapats (listor på vilka kaparnas namn skulle finnas);⁵³
- boarding cards (med de påstådda kaparnas namn);
- kvittokopior för de köpta flygbiljetterna (med de påstådda kaparnas namn och kreditkortsnummer);
- vittnesmål från personer som såg passagerarna och de påstådda kaparna gå ombord på flygplanen;
- kaparnas kroppsliga kvarlevor.

Ända till 2006 vägrade de amerikanska myndigheterna att släppa de videobevis de hade i sin ägo för att American Airlines flight 77 träffade Pentagon. Den förklaring som framlades för denna vägran är att det ”rimligen kan förväntas störa utredningen”.⁵⁴ Den 16 maj 2006 släppte Pentagon vad amerikanska media beskrev som ”de första videobilderna av hur flight 77 rammar Pentagon”. Det går emellertid inte att urskilja något flygplan på den videon, än mindre identifiera det. Pentagon vägrar fortfarande att släppa 84 andra videoupptagningar som de uppenbarligen förfogar över från den dagen.⁵⁵

En kort tid efter den 11/9 rapporterade brittiska och arabiska media att minst fem av de 19 individer som av FBI listats som ”kaparna” (Abdulaziz Alomari, Wail al-Shehri, Salem al-Hamzi, Said al-Ghamdi och Ahmed al-Nami) fortfarande var i livet.⁵⁶ FBI-chefen Robert S. Mueller erkände två gånger inför CNN (20 och 27 september 2001) att det inte finns några lagligt godtagbara bevis för

---

⁵³ Passagerarlistorna från de fyra flighterna den 11/9 (AA11, AA77, UA93 och UA175) som publicerats av olika media innehåller inga arabiska namn.

⁵⁴ Detta var svaret från justitiedepartementet på en privat begäran enligt FOIA-lagen om sådan information. Både brevet med begäran och svaret finns postade som faksimil på <http://www.flight77.info/>

⁵⁵ Se t.ex., NBC Online, *Video of 9/11 plane hitting Pentagon is released*, 2006-05-16 <http://www.msnbc.msn.com/id/12818225/>; se å andra sidan också Steve Watson, *FBI Withholding 84 More Tapes of Pentagon on 9/11*, 2006-05-17 på http://www.infowars.net/articles/may2006/170506Pentagon_videos.htm

⁵⁶ En samling artiklar rörande ”de levande kaparna” finns på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=category&sectionid=10&id=97&Itemid=107>

självordskaparnas identiteter.⁵⁷ Ändå har FBI på sin webbsajt kvar namnen och fotona på de ”levande självordskaparna” som om dess egna tvivel rörande kaparnas identitet inte hade någon betydelse.⁵⁸ Vad finns det för bevis för att de påstådda kaparna, om de existerar, överhuvudtaget var muslimer och hade några band till al Qa’ida, när man inte ens är säkra på vilka de är? 11 septemberkommissionen, som tillsattes av president George W. Bush och gav sig ut för att lägga fram ”den fullständigast möjliga redogörelse för händelserna runt den 11 september”,⁵⁹ skylde totalt över den frågan.

Donald Rumsfeld avfärdar behovet att kunna styrka de amerikanska påståendena om al Qa’idas och Osama bin Ladens ansvar för massmordet den 11/9 och menar att ”i massförstörelsevapnens era” är inte normerna för att bevisa skuld ”bortom rimliga tvivel”⁶⁰ längre tillämpliga:

”Vi vet fortfarande inte med säkerhet vilka som låg bakom bombdådet mot Khobar Towers i Saudiarabien 1996 – en attack som kostade 19 amerikanska soldater livet. Vi vet fortfarande inte vem som är ansvarig för fjolårets anthraxattack. Terroristattackernas natur är sådan att det ofta är mycket svårt att identifiera vem som i slutänden bär ansvaret. Ja, våra ständiga misslyckanden med att spåra terrordåden till deras ursprung under de senaste tjugo åren har lärt terroriststaterna att användandet av terroristnätverk som ställföreträdare är ett effektivt sätt att ostraffat kunna angripa Förenta staterna.”⁶¹

Ett av terrorismens kännetecken är emellertid förövarnas avsikt att uppnå politiska

---

⁵⁷ Citerad av Timothy W. Maier, *“FBI Denies Mix-Up Of 9/11 Terrorists”*, på Insight on the News, 2003-06-11, på http://www.realnews247.com/fbi_denies_mix-up_of_911_terrorists.htm

⁵⁸ De påstådda kaparnas namn: <http://www.fbi.gov/pressrel/pressrel01/091401hj.htm>
De påstådda kaparnas foton: <http://www.fbi.gov/pressrel/penttbom/penttbomb.htm>

⁵⁹ The 9/11 Commission Report, Preface, sid. xvi

⁶⁰ En juridisk diskussion över uttrycket “beyond reasonable doubt” kan hittas på <http://www.jud.state.ct.us/CriminalJury/2-8.html>

⁶¹ Vittnesmål av USA:s försvarsminister Donald H. Rumsfeld inför representanthuset och senatens kommittéer för de väpnade styrkorna rörande Irak, 18-19 september 2002. Se <http://www.defenselink.mil/speeches/2002/s20020918-secdef.html>

vinster genom hot eller bruk av våld mot civila.⁶² Terroristens främsta syfte är inte att vålla skada för dess egen skull utan att göra ett kraftfullt, våldsamt, politiskt uttalande. För att budskapet ska gå fram måste terroristerna påta sig ansvaret. Våldshandlingar, som bombåd och flygplanskapningar, som ingen påtar sig ansvaret för (eller som tvivelaktiga, anonyma grupper gör anspråk på) måste antas vara ”false flag”-operationer av underrättelsetjänstrer. Sådana hemliga operationer genomförs i syfte att destabilisera fientliga regimer, fresta på relationerna stater emellan, berättiga militära ingripanden i andra länder eller kasta skuld på en ”fiende”.⁶³

Förenta staternas regering har inte bara misslyckats med att bevisa al Qa’idas och Osama bin Ladens skuld för den 11 september utan vill helt enkelt inte ha den dagens händelser utredda. Bara ett dygn efter det största massmordet på amerikansk mark gjorde justitieminister John Ashcroft klart att prioritet var att ”stoppa en ny attack”, inte att utreda det brott som begåtts dagen innan. Bob Woodward och Dan Balz från Washington Post rapporterade att vid ett möte med nationella säkerhetsrådet som president George W. Bush sammankallat i kabinettsalen i Vita huset på morgonen den 12 september 2001

”... började FBI-chefen Robert S. Mueller III beskriva den utredning som inletts för att identifiera de skyldiga till kapningarna av de fyra flygplanen dagen innan ... Men justitieminister John D. Ashcroft avbröt honom. Nu lägger vi ner den här diskussionen, sade han. De amerikanska polismyndigheternas främsta uppgift, tillade han, är att förhindra ytterligare en attack och gripa alla medbrottslingar eller terrorister innan de slår till mot oss igen. Kan vi inte ställa dem inför rätta, så må så vara.”⁶⁴

---

⁶² Föreslagen definition by Boaz Ganor, *“Defining Terrorism: Is One Man’s Terrorist Another Man’s Freedom Fighter?”* på <http://www.ict.org.il/articles/define.htm>

⁶³ De mest notoriska exemplen på “false flag”-operationer under 1900-talet är Riksdagshusbranden (Berlin, 1933), Lavonaffären (Israel/Egypten 1954), se http://www.aljazeera.com/cgi-bin/conspiracy_theory/fullstory.asp?id=193; samt Operation Northwood (USA/Cuba, 1962), som planerades men aldrig genomfördes.

[Se http://www.fromthewilderness.com/free/ww3/11_20_01_op_nwoods.html]. För en mer omfattande lista över “false flag”-operationer (eller syntetisk terror), se: “False Flag Terrorism”, på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/content/category/24/257/141/>

⁶⁴ Bob Woodward och Dan Balz, *“We Will Rally the World”* [A review of the events of 12 September 2001] Washington Post, 28 January 2002, på <http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn?pagename=article&node=&contentId=A46879-2002Jan27&notFound=true>, speglad på: <http://www.aldeilis.net/aldeilis/content/view/1604/107/>

Ändå meddelade Ari Fleischer, Vita husets språkrör, under en presskonferens samma morgon – och åberopade anonyma källor inom underrättelseväsendet – att ”gärningsmännen har genomfört sin plan, och därmed har riskerna reducerats betydligt”.⁶⁵ Hur kunde Vita huset redan 24 timmar efter händelserna veta att riskerna ”reducerats betydligt” om man inte hade förhandskänedom om terroristernas planer? Ari Fleischers uttalande förefaller ha varit alltför pinsamt för Vita huset: utskriften från just den presskonferensen finns inte kvar på webbsajten för Vita husets presskonferenser.⁶⁶ Uttalandet, som ännu kan hittas på andra ställen på nätet,⁶⁷ utlöste varken frågor eller vidare kommentarer från media eller någon dementi från Vita huset, vilket hade varit att förvänta under omständigheterna.

Fyra veckor efter den 11 september gav justitieminister John Ashcroft och FBI-chefen Robert Mueller ”order om att alla agenter skulle släppa sin utredning av attackerna och varje annat uppdrag så fort de fick vetskap om något hot eller någon ledtråd som gav en antydning om en framtida attack.”⁶⁸ Ett år efter händelserna fanns det fortfarande ingen officiell utredning av den 11/9.⁶⁹ Under det att ”utredningar av gångna tiders katastrofer och attacker som Pearl Harbor, Titanics förlisning, mordet på president Kennedy och explosionen som sprängde rymdskytteln Challenger var igång inom högst tio dagar”,⁷⁰ spjärnade president Bush emot i 411 dagar innan han motvilligt gick med på att tillsätta en nationell kommission för att utreda händelserna den 11 september.⁷¹ Det gjorde han dock först sedan han fått rätt att utse ordföranden och

---

⁶⁵ White House Morning Briefing av Ari Fleischer, 12 september 2001, kl 09:57 . Se <http://usinfo.org/usia/usinfo.state.gov/topical/pol/terror/01091210.htm>, speglad på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=464&Itemid=107>

⁶⁶ White House. Press Briefings by Date, på <http://www.whitehouse.gov/news/briefings/>

⁶⁷ Jim Drinkard, ”*Air Force One, White House were targeted*”, USA TODAY, 13 september 2001, på <http://usatoday.com/news/nation/2001/09/11/worldtradecenter.htm>; US Embassy in Canberra (<http://canberra.usembassy.gov/hyper/2001/0912/epf305.htm>); GovExec.com (<http://www.govexec.com/dailyfed/0901/091201cd3.htm>); och CNN (<http://transcripts.cnn.com/TRANSCRIPTS/0305/20/bn.05.html>)

⁶⁸ Philip Shenon och David Johnston, ”*F.B.I. Shifts Focus to Try to Avert Any More Attacks*”, New York Times, 9 oktober 2001, på <http://www.nytimes.com/2001/10/09/national/09INQU.html>, speglad på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=346&Itemid=107>

⁶⁹ Se Patrick Martin, ”*One year after the terror attacks*”, 12 september 2002, Centre for Research on Globalisation, <http://globalresearch.ca/articles/MAR209A.html>

⁷⁰ Citizens critique of flawed 9/11 Commission process, 2004-07-23, på <http://www.911citizenswatch.org/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=353>

⁷¹ Den 15 november 2002 antog USA:s kongress en lag som skapade en oberoende kommission—the

kommissionens verkställande direktör och inskränka dess mandat, dess befogenheter att väcka åtal och dess finansiering. Kommissionen baserade sina slutsatser, som publicerades i dess slutrapport, på antaganden som den inte verifierat och uppenbarligen inte försökt verifiera, som ”kaparnas” verkliga identiteter och sammanfattningar utarbetade från rapporter av namnlösa tjänstemän som påstods ha förhört al Qa’ida-ledare på icke uppgivna platser och datum och under okända förhållanden. Undersökningskommissionens slutrapport kan med all rätt betecknas som en utelämningsrapport, eftersom dess främsta kännetecken är utelämnandet av otaliga fakta och bevis som går stick i stäv mot den officiella redogörelsen för den 11/9.⁷²

Av fruktan för att bevis skulle framkomma som skulle underminera den officiella versionen förstördes en del kriminaltekniskt bevismaterial. Stål från de raserade WTC-tornen såldes snabbt som skrot till Kina och Korea innan experter hann granska det för att fastställa orsaken till att skyskraporna störtade samman.⁷³ Bevismaterial som kunde ha bidragit till att förklara dröjsmålen med att skicka ut jaktplan som kunde ha genskjutit de ”kapade” passagerarplanen förstördes också avsiktligt.⁷⁴

Många människor som i massmedia angetts som faktakällor vad gäller händelserna den 11/9 (ögonvittnen till hur planen kraschade och WTC-tornen störtade samman, flygbolagsanställda som såg passagerarna gå ombord på planen, anhöriga och vänner till besättningar och passagerare som fick telefonsamtal från planen, personer som var bekanta med de påstådda kaparna, etc., kan antingen inte lokaliseras eller har belagts med munkavle av FBI. Somliga av dem som kan lokaliseras verkar till och med rädsla att berätta vad de vet.⁷⁵ Det är således nästan omöjligt att självständigt verifiera

---

National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States— för att “granska och rapportera om fakta och orsaker rörande terroristattackerna den 11 september” och “avfatta en fullständig och komplett redogörelse för omständigheterna kring attackerna.” President Bush stadfäste lagen den 27 november 2002.

⁷² För en grundlig, kritisk diskussion om The 9/11 Commission, se speciellt David Ray Griffin’s bok *“The 9/11 Commission Report: Omissions and Distortions”*, Olive Branch Press, Northampton, Mass. (2005)

⁷³ Se, till exempel, Christopher Bollyn, *“The British Knights Who ‘Cleaned Up 911’”*, på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=468&Itemid=107>

⁷⁴ Matthew Wald, *“Destruction of FAA Tapes”*, New York Times, 2004-05-06; Sara Kehaulani Goo, *“FAA Managers Destroyed 9/11 Tapes”*, Washington Post, 6 maj 2004, se <http://portland.indymedia.org/en/2004/05/287757.shtml>

⁷⁵ Daniel Hopsicker, *“FBI ‘harassing and intimidating’ 911 witnesses”*, Rense.com, 12-11.03, på <http://www.rense.com/general45/witnesses.htm>; även privata samtal mellan författaren och två

vittnesmål som dessa människor kan ha lämnat till FBI eller media kort efter händelserna.⁷⁶ När de amerikanska myndigheterna gav efter för upprepade krav från anhöriga till 11 september-offer att få lyssna på flightinspelningarna från UA93 (vilka påstods innehålla detaljer om passagerarnas kamp för att få kontroll över planet) varnades de för att avslöja innehållet i vad de fick höra. De måste underteckna ett tysthetslöfte och fick inte göra anteckningar.⁷⁷ På samma sätt avkrävdes brandförvarstjänstemän och anhöriga i New York tysthetslöfte innan de fick lyssna på inspelningar av radiosamtal mellan brandmän i WTC-tornen och markpersonal.⁷⁸

Kongressen skapade genom att anta flygtransportsäkerhets- och systemstabiliseringslagen (Air Transport Safety and System Stabilization Act, 2001) en kompensationsfond för offren för den 11 september. Under denna lag har den som söker ersättning ”avsagt sig rätten att väcka civilt åtal (eller vara part i ett sådant) i någon federal eller delstatlig domstol för skador som vållats av de terroristrelaterade flygplanskrascherna den 11 september 2001”.⁷⁹ Den amerikanska regeringen betalade offren (och deras anhöriga) överdådiga skadestånd⁸⁰ – 30 gånger högre än de dittills högsta belopp som betalats ut i katastrofersättning – men tillförsäkrade sig därigenom immunitet mot tänkbara åtal från offrens sida, vilket skulle ha tvingat den att lägga fram sina lögnar om händelserna den 11/9 inför rätta. Somliga anhöriga vägrade att ta emot dessa ”hysch-hyschpengar” och kämpar mot svåra odds för att få fram sanningen om 11 september genom rättsliga procedurer.⁸¹

---

brandmän.

⁷⁶ Vi säger ”kan ha lämnat till FBI” eftersom media i många fall inte uppgav sina källor eller citerade anonyma källor inom myndigheterna. Det är omöjligt att ta reda på vittnesmålets exakta natur.

⁷⁷ Gail Sheehy, *“9/11 Tapes Reveal Ground Personnel Muffled Attacks”*, New York Observer, 20 juni 2004; *“Let’s Roll”*, Daily Mail, 27 juli 2002; Stevenson Swanson, *“Flight 93 Tape ends doubts for families”*, Chicago Tribune, 19 april 2002; *“Our loved Ones Died Heroes”*, CBS News, 18 april 2002.

⁷⁸ *“Firefighters reached crash zone”*, BBC 4 August 2002, på <http://news.bbc.co.uk/2/hi/world/americas/2171606.stm>, också *“Feds Withhold Crucial WTC Evidence”* på <http://www.911dossier.co.uk/hj03.html>

⁷⁹ Se www.treasury.gov/offices/domestic-finance/atsb/hr2926.pdf

⁸⁰ Maggie Farley, *“More than \$38 billion paid to 9/11 victims”*, Los Angeles Times, November 8, 2004, på:

http://www.latimes.com/news/nationworld/nation/la-110804compensation_lat,0,44112.story?coll=la-home-headlines

⁸¹ Se Walter Gilberti, *Bush administration moves to stifle discovery in 9/11 lawsuits*, World Socialist Web Site, 2 augusti 2002, på <http://www.wsws.org/articles/2002/aug2002/bush-a02.shtml>; se även *“9-11 Widow Beverly Eckert Declares, ‘My Silence Cannot Be Bought’”*, 27 december 2003; *“9/11 Families Reject ‘Bribe,’ Sue U.S.”*, 27 december 2003; *Ellen Mariani Would ‘Eat Dirt’ Before Accepting Bush’s 9-11 Hush Money*, 12 dec. 2003.

Enligt CIA samarbetade dess agenter ”med utländska underrättelsetjänster i interneringen av över 2 900 al-Qa’ida-agenter och anslutna i över 90 länder” i efterdyningarna efter den 11/9.⁸² Ändå hade i maj 2005 inte en enda ”al-Qa’ida-agent” eller någon annan, för den delen, dömts någonstans för att ha medverkat till händelserna den 11/9.⁸³ Två påstådda högt uppsatta al-Qa’ida-ledare som lär sitta fängslade i USA, Khalid Mohammed Sheik och Ramzi Binalshibh och som enligt 11-septemberkommissionen har erkänt för amerikanska förhørsledare att de planerat och koordinerat händelserna den 11/9,⁸⁴ har varken åtalats för något brott eller visats upp i en domstol.⁸⁵ De förvaras på hemlig ort, om de fortfarande lever.⁸⁶ Den påstådde ledaren för al-Qa’ida, Osama bin Laden, som av den amerikanske utrikesministern Colin Powell utpekats som den person ”som begick de här morddåden [den 11/9]”,⁸⁷ har inte ens åtalats av de amerikanska myndigheterna för sin påstådda delaktighet i brottet⁸⁸. President George W. Bush kungjorde den 15 september 2001, rörande Osama bin Laden: ”Om han tror att han kan gömma sig för USA och våra allierade tar han grundligt miste.”⁸⁹ Den 28 december 2001 var det redan annat ljud i skällan. Då sa Bush: ”Vårt syfte är mer än bin Laden.”⁹⁰ I Bushs tal om tillståndet i unionen i

---

⁸² George J. Tenet, Director of CIA, Testimony Before the Senate Select Committee on Intelligence, February 6, 2002: Support to the War on Terrorism and Homeland Security http://www.cia.gov/cia/reports/Ann_Rpt_2002/swtandhs.html

⁸³ Endast en person, Zacarias Moussaoui, har dömts till livstidsstraff, *inter alia*, för sin påstådda förhandskändedom om komplotten bakom 11/9 (inte för att ha deltagit i den). Domen baserades på hans erkännande, som han senare tog tillbaka. Många observatörer betivlar att han är mentalt frisk. En lista över dokument från hans rättegång finns på <http://news.findlaw.com/legalnews/us/terrorism/cases/index.html>

⁸⁴ Staff Statement no. 16, 9/11 Commission, på www.9-11commission.gov/staff_statements/staff_statement_16.pdf

⁸⁵ “DOJ Attorney Warns of Immediate and Irreparable Harm to National Security in Arguments Before Appeals Court,” CACI - Proud Partner in Homeland Security, på http://www.caci.com/homeland_security/moussaoui_14.shtml

⁸⁶ “Top al-Qaeda suspect in US custody”, BBC News, 16 september 2002, på http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/2261136.stm; men se även Paul Thompson, “Is there more to the capture of Khalid Shaikh Mohammed than meets the eye?”, Center for Cooperative Research, 4 mars 2003, på <http://www.cooperativeresearch.net/timeline/main/essayksmcapture.html>

⁸⁷ Intervju med Colin Powell på NBC:s “Meet the Press”, 23 september 2001, postad på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=371&Itemid=107>

⁸⁸ “The Surgeon”: “Osama bin Laden has not been indicted for the attacks of 9/11?” <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=312&Itemid=107>

⁸⁹ Christopher Newton, “Bush says bin Laden cannot hide, tells troops to prepare”, Associated Press, 15 september 2001.

⁹⁰ “Terrorist Attacks Timeline”, Associated Press, 19 augusti 2002, på <http://billstclair.com/911timeline/2002/ap081902b.html>

januari 2002 nämnde han inte ens Osama bin Laden.⁹¹ Under en presskonferens i mars 2002 tillfrågades president Bush varför ingenting hördes om Osama bin Laden och svarade att han ”inte var så särskilt bekymrad över honom ... Han är bara en person som nu har mist sin betydelse.”⁹² Den amerikanska administrationen erkände slutligen officiellt att man inte var intresserad av att gripa Osama bin Laden. Den 6 april 2002 fastslog generalstabschefen Richard Myers: ”Målet har aldrig varit att få tag i bin Laden.”⁹³ Det förefaller som om USA:s regering egentligen aldrig har varit intresserad av att gripa honom.⁹⁴

Utöver ovannämnda fakta kan det matematiskt bevisas att den officiella redogörelsen för den 11/9 inte kan vara sann.⁹⁵

Är terrorismen ett hot mot den internationella freden och säkerheten?

Den 19 oktober 1999 yttrade Richard C. Holbrooke, USA:s FN-ambassadör, vid ett möte i säkerhetsrådet följande: ”Den internationella terrorismen är ett av de mest notoriska hoten mot den internationella freden och säkerheten”.⁹⁶ Under samma år dödades exakt sex (6) USA-medborgare i terrordåd runtom i världen.⁹⁷ Mr Holbrooke hade uppenbarligen inte statsterrorism i tankarna när gjorde sitt uttalande inför säkerhetsrådet. Händelserna den 11/9 gav Förenta staterna möjlighet att försäkra sig om att säkerhetsrådet antog resolutioner som betecknade internationella terrordåd som hot mot den internationella freden och säkerheten, en formulering avsedd att bana väg

---

⁹¹ President Bush State of the Union address, CNN, 29 januari 2002, på <http://archives.cnn.com/2002/ALLPOLITICS/01/29/bush.speech.txt/>

⁹² Se Press Conference by President Bush den 13 mars 2002, på <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2002/03/20020313-8.html>

⁹³ Gen. Myers intervju med CNN TV, 6 april 2002, US Department of Defense Website, på http://www.defenselink.mil/transcripts/2002/t04082002_t407genm.html

⁹⁴ Webster Griffin Tarpley, *“9/11 Synthetic Terror Made in USA”*, Progressive Press, Joshua Tree, Calif. (2005). Albright sabotages extradition of bin Laden by Sudan (pp. 141-144); FBI told by Bush to back off bin Ladens (pp. 144-5); Le Figaro: Bin Laden treated at American Hospital [in Dubai], juli 2001 (sid. 149-151).

⁹⁵ Se Elias Davidsson, *“Simple math demonstrates that the official 9/11 account is a fabrication,”* på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=440&Itemid=107>

⁹⁶ På http://www.un.int/usa/99_077.htm

⁹⁷ Se amerikanska UD:s statistik över terrorism på <http://www.state.gov/s/ct/rls/pgtrpt/2003/33771.htm>

för FN-sanktionerat bruk av våld under 7:e kapitlet av FN-stadgan.

Genom resolution 1373 (2001) fastslog säkerhetsrådet att ”varje internationell terroristhandling utgör ett hot mot den internationella freden och säkerheten”. Enligt bestämmelserna i denna resolution, som antagits med hänvisning till FN-stadgans 7:e kapitel, krävde rådet att alla stater vidtog nationella åtgärder för att bekämpa terrorism. Rådet tillsatte också en kontraterrorismkommitté med befogenhet att övervaka genomförandet av dessa åtgärder och hjälpa stater att förbättra sin förmåga att bekämpa terrorism.⁹⁸

I säkerhetsrådets resolution 1456 (2003) betecknade rådet terrorismen som ”ett av de allvarligaste hoten mot freden och säkerheten”.⁹⁹ (Författarens kursivering.)

Genom att beteckna terrorismen som ”ett hot mot den internationella freden och säkerheten”, för att inte tala om ”ett av de allvarligaste hoten”, gav säkerhetsrådet underförstått medlemsstaterna grönt ljus för att vidta åtgärder som normalt bara införs vid ”undantagstillstånd”, däribland inskränkningar av de mänskliga rättigheterna. Ed Herman och David Peterson beskrev utmärkt väl nyttan med dessa säkerhetsrådets resolutioner för diverse regeringar:

”Kriget mot terrorismen’ har gett terroristiska regeringar som är ’med oss’, som Ryssland, men även Israel, friare händer ... Även Kina har gått med i kampen mot terrorismen sedan den 11/9 och förväntas ’utnyttja det internationella kriget mot terrorn till att ännu en gång slå ned på de turkisktalande uighurerna’ (UPI, 11 oktober 2001). Det nya ’kriget’ har stimulerat regeringar världen över till att begära militärt stöd från USA i kampen mot sina egna ’terrorister’, och Bush-administrationen har redan ställt upp med bistånd till Filippinerna och Indonesien i dessa lokala stridigheter.”¹⁰⁰

---

⁹⁸ Säkerhetsrådets Resolution 1373 (2001), <http://www.un.org/News/Press/docs/2001/sc7158.doc.htm> och Counter Terrorism Committee, på <http://www.un.org/Docs/sc/committees/1373/>

⁹⁹ Security Council resolution 1456 (2003), Annex

¹⁰⁰ Ed Herman and David Peterson, “The Threat of Global State Terrorism: Retail versus Wholesale Terror”, på <http://zmag.org/Zmag/Articles/jan02herman.htm>

Händelserna den 11 september har gett förtryckarregerimer en förevändning att ta bruket av tortyr under omprövning. USA:s justitiedepartement har godkänt bruket av tortyr vid förhör med ”misstänkta terrorister” som inte är amerikanska medborgare.¹⁰¹

Att frakta ”terrormisstänkta” till länder kända för att använda tortyr under förhör (vilket betecknas med eufemismen ”extraordinärt överlämnande”) har visat sig vara något som CIA i hemlighet praktiserar med åtskilliga regeringars tysta medgivande eller aktiva hjälp.¹⁰² Att man antas vara oskyldig tills motsatsen bevisats, en grundsten för civiliserad lagstiftning alltsedan Magna Carta, har vänts uppochner.¹⁰³

Amerikanska ämbetsmän som långt före den 11 september hade förespråkade en ”utvidgning av presidentens maktbefogenheter”¹⁰⁴ har fått sin vilja fram. Enväldet stärktes vederbörligen i Förenta staterna i form av ”Presidential Executive Orders”.¹⁰⁵ Genom en sådan exekutiv order gav presidenten sig själv befogenhet att avgöra vem som ska behandlas som ”terrorist”,¹⁰⁶ genom en annan exekutivorder tog han sig rätten att ”konfiskera”¹⁰⁷ statliga irakiska tillgångar.¹⁰⁸ Hemliga brottsrubriceringar inom det amerikanska rättsväsendet har upptäckts.¹⁰⁹ Europeiska polismyndigheter

---

¹⁰¹ Mike Allen and Dana Priest, “*Memo on Torture Draws Focus to Bush*”, Washington Post, 9 juni 2004, på <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/articles/A26401-2004Jun8.html>

¹⁰² David Morgan, “U.S. has sent up to 70 terror suspects to Egypt”, Reuters, 15 maj 2005, på http://news.yahoo.com/s/nm/egypt_usa_torture_dc; se även Jane Mayer, “Outsourcing Torture, the secret history of America’s ‘extraordinary rendition’ program.”, The New Yorker, 14 februari 2005, på http://www.newyorker.com/fact/content/?050214fa_fact6; Neil Mackay, *Torture Flights*, Sunday Herald (Scotland), 16 oktober 2005, på <http://www.sundayherald.com/52303>

¹⁰³ Sju delstater och 378 kommun- och countystyrelser i USA har antagit resolutioner som opponerar sig mot vissa delar av USA PATRIOT Act ”som inkräktar på viktiga medborgerliga rättigheter ... däribland förutsättningen ’oskyldig tills motsatsen bevisats’, lagenligt rättegångsförfarande byggt på sannolika skäl, rätten till juridiskt ombud och skydd mot oskäligen rannsakingar och gripanden.” Se “*Some N.J. towns, counties are against law*”, Asbury Park Press, 21 maj 2005, reportage av Associated Press, på <http://www.911citizenswatch.org/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=548&mode=thread&order=0&thold=0>

¹⁰⁴ Jonathan Turley, “*Naked power, arbitrary rule*”, Los Angeles Times, 21 juli 2003, på <http://cscs.umich.edu/~crshalizi/sloth/2003-07-21.html>

¹⁰⁵ Se Executive Orders Issued by President Bush, Vita husets webbsida, på <http://www.whitehouse.gov/news/orders/>

¹⁰⁶ President Issues Military Order: Detention, Treatment, and Trial of Certain Non-Citizens in the War Against Terrorism, White House website, 13 november 2001, på <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2001/11/20011113-27.html>

¹⁰⁷ Termen ”konfiskera” är blott och bart en eufemism för ren stöld.

¹⁰⁸ Executive Order: Confiscating and Vesting Certain Iraqi Property, White House web page, 20 mars 2003, på <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2003/03/20030320-10.html>

¹⁰⁹ Ann W. O'Neill, “*Secret courts, secret dockets, secret arguments, secret imprisonments,*” South Florida Sun-Sentinel, 8 January 2004, på

börjar utnyttja antiterrorlagar mot fredliga demonstranter.¹¹⁰ Hela den här utvecklingen som hotar grundläggande demokratiska fri- och rättigheter, har rättfärdigats av ett påhittat terroristhot som i sig själv vilar på fabeln om den 11 september.

Är terrorismen ett hot mot mänsklighetens existens?

Händelserna den 11/9 – som de officiellt presenterats – ledde vissa politiker till att jämställa terrorismen med ett hot mot mänsklighetens existens. Den amerikanske senatoren Richard G. Lugar hävdade exempelvis att amerikanerna nu var medvetna om att ”Förenta staternas själva existens hotas av terrorismen.”¹¹¹ Kanadas justitieminister Irwin Cotler kallade terrorism ”ett existensiellt hot mot hela den mänskliga familjen” för att rättfärdiga utvidgade befogenheter för polisen.¹¹² Den brittiske premiärministern Tony Blair menade att hotet från terrorismen ”definierat inte av Irak utan av den 11 september” är av en ”annan natur än *något som världen någonsin tidigare ställts inför*”.¹¹³ (Författarens kursivering.)

Terrorismens gäckande natur ger påhittiga själar möjlighet att fantisera om vilket hot den utgör. Scenariot muslimska terrorister som får tag i ett kärnvapen används allmänt som ett skrämskott för att rättfärdiga radikala polisiära åtgärder mot individer och stater.¹¹⁴ Även om inga bevis finns för att någon ”terroristorganisation” har skaffat sig massförstörelsevapen eller har förmågan att hantera sådana vapen, är det teoretiskt möjligt att en hemlig terroristgrupp skulle kunna köpa kärnvapen på svarta

---

<http://www.unknownnews.net/040112secrets.html>; also David M. Reutter and Paul Wright, “Secret Court Docket Practice Exposed”, Prison Legal News, december 2003, på <http://www.prisonlegalnews.org>; och Bill Mears, “Court declines appeal on 9/11 secrecy” CNN, 23 februari 2004, på <http://edition.cnn.com/2004/LAW/02/23/scotus.terror.secrecy>

¹¹⁰ Se Giles Tremlett, “Spain tries Greenpeace five”, The Guardian, 11 maj 2005; “Greenpeace charged under anti-terror laws”, 11 maj 2005, på <http://www.statewatch.org/news/2005/may/04greenpeace.htm>

¹¹¹ U.S.-NATO Missions Annual Conference, Brussels, Belgium, *January 19, 2002* NATO's Role in the War on Terrorism, By Senator Richard G. Lugar.

¹¹² Ian Macleod, The Ottawa Citizen, December 11, 2004, speglad på <http://www.zerra.net/freemohamed/content.php?article.132>

¹¹³ I ett tal i sin valkrets Sedgefield. Källa: The Guardian, fredag 4 mars 2004 <http://politics.guardian.co.uk/iraq/story/0,12956,1162991,00.html>

¹¹⁴ Exempel: “Al-Qaeda nuclear plans confirmed”, BBC, 16 november 2001, “Al Qaeda documents outline serious weapons program”, CNN, 25 januari 2002; “Al-Qaeda ‘was making dirty bomb’”, BBC, 31 januari 2003; Bill Gertz, “Reports reveal Zarqawi nuclear threat”, Washington Times, 20 april 2005. Ingen av dessa historier kan självständigt bekräftas.

marknaden. Att sätta in ett sådant mot en befolkning är emellertid knappast något som står i hemliga, icke-statliga grupperns förmåga. Den kapaciteten har bara några få regeringar. Experterna hyser delade meningar rörande vanliga brottslingars eller terroristers förmåga att utan statligt stöd utsätta stora antal människor för livsfara, för att inte tala om hela befolkningar.

Det främsta hotet mot den internationella freden och säkerheten är och förblir åtgärder som vidtas av mäktiga stater, som bombkampanjer, etnisk rensning, ekonomiska sanktioner, militär ockupation, spridning av kärnvapen och militarisering av rymden.

Hotet från terrorismen: Myt och verklighet

Då regeringar och internationella organisationer betecknar terrorismen som ”ett hot mot den internationella freden och säkerheten” eller ”ett hot mot civilisationens existens”, kunde man förvänta sig att de styrker dessa påståenden med verkliga bevis, som till exempel statistik över antalet offer för terrorismen. En granskning av de främsta deklARATIONERNA och resolutionerna från FN, Nato, EU och andra internationella organisationer visar emellertid att ingen av dem nämner någon sådan statistik.¹¹⁵ Vi kunde bara finna en enda förklaring till den frånvaron: terrorismens offer är så få, jämfört med antalen dödade av andra orsaker, att offentliggörandet av sådana siffror skulle avslöja ”kriget mot terrorismen” som ett dåligt skämt.

Enligt rapporten *Patterns of International Terrorism 2003*, publicerad av USA:s utrikesdepartement i april 2004,¹¹⁶ dödades exakt trettiofem (35) amerikanska medborgare av internationell terrorism runtom i världen under 2003. De dödades i följande länder: Kuwait (1), Colombia (1), Filippinerna (1), Israel (10), de ockuperade palestinska områdena (6), Saudiarabien (9), Irak (5), Afghanistan (2). Ingen amerikansk medborgare dog under 2003 till följd av internationell terrorism i Europa, Afrika, Australien eller Nordamerika. Under samma år mördades 16 503 människor

---

¹¹⁵ Under det att terrorismens konkreta effekter kan mätas i skador på materiell egendom och antal kroppsligt skadade eller dödade, kan inte de psykologiska verkningarna tillskrivas gärningsmännen. Dessa verkningar är resultatet av medias rapportering om sådana dåd.

¹¹⁶ USA:s utrikesdepartements webbsida: <http://www.state.gov/s/ct/rls/pgtrpt/2003/33771.htm>

bara i USA,¹¹⁷ tydligen alltför få för att väcka internationell oro.

Antalet amerikanska dödsfall på grund av internationell terrorism var under de föregående åren: 1998 (12), 1999 (6), 2000 (23), 2001 (2689 – en siffra baserad på det omstridda antagandet att händelserna den 11/9 var internationella terroristdåd), 2002 (27). Europeiska offer för internationell terrorism brukar uppgå till några tiotal per år.¹¹⁸

Siffrorna ovan visar att vad gäller antal dödade kan varken USA:s regering eller de europeiska ärligen hävda att icke-statlig terrorism utgör ett allvarligt hot mot deras egna medborgare. Att påstå något sådant är fullständigt befängt. Det faktum att USA:s federala budget för bekämpande av terrorismen översteg 8 miljarder dollar redan före händelserna den 11 september – då antalet amerikanska offer för terrorismen kunde räknas på fingrarna¹¹⁹ – bevisar att ”kriget mot terrorismen” inte drevs fram av något verkligt hot.

Enligt det amerikanska UD:s statistikdatabas (som vi hänvisade till ovan) var antalet offer för terrorism världen över, alla nationaliteter sammanräknade, följande:

<u>År</u>	<u>Antal dödade</u>
2000	2494
2001	4379
2002	2723 (källa: http://www.tkb.org)
2003	2375 (källa: http://www.tkb.org)

För att ställa terrorismens dödssiffror i ett globalt perspektiv bör man nämna att ca tio och en halv miljoner (10 500 000) barn *per år* dör av orsaker som skulle kunna undanröjas¹²⁰ (det motsvarar tio 11/9-tragedier *varje dag*). Detta himmelsskriande antal döda barn är enbart ett symptom på en social och politisk patologi som ger

---

¹¹⁷ National Center for Victims of Crime Website, på

<http://www.ncvc.org/ncvc/main.aspx?dbName=DocumentViewer&DocumentID=38716>

¹¹⁸ USA:s utrikesdepartements webbsida: <http://www.state.gov/s/ct/rls/pgtrpt/2003/33771.htm>

¹¹⁹ Se ovan.

¹²⁰ World Health Organization: Surviving the first five years of life, på <http://www.who.int/whr/2003/chapter1/en/index2.html>

näring åt hot mot den internationella freden och säkerheten. Ändå tycks inte denna årliga Förintelse skaka om samvetena hos medlemmarna av FN:s säkerhetsråd tillräckligt för att de ska vidta kraftfulla åtgärder och få ett slut på detta gissel. Säkerhetsrådet har aldrig betecknat extrem fattigdom, brist på rent dricksvatten och massiv barnadödlighet som hot mot den internationella freden och säkerheten.

Det bör understrykas att ovanstående statistik endast täcker den s.k. ”minutterroristen”, nämligen terrorhandlingar begångna av skilda icke-statliga grupper och individer med begränsade resurser. Offren för ”engros-terrorist” (statsterrorism), d.v.s. organiserade angrepp från regeringsstyrkor avsedda att demoralisera eller betvinga en befolkning, räknas inte som terrorism utan som vanlig realpolitik,¹²¹ även om dess skadliga konsekvenser vida överträffar verkningarna av alla ”minutterroristers” dåd.¹²²

Slutsatser och rekommendationer

Vi har visat att ”kriget mot terrorismen” är en praktisk och bedräglig förevändning för angreppskrig och internt förtryck. Detta falska ”krig mot terrorismen” grundar sig i sin tur på ett annat bedrägeri, nämligen att händelserna den 11 september var ett ”dåd av den internationella terrorismen” i stället för ett massmord vars gärningsmän ännu inte identifierats och ställts inför rätta.

En stor utmaning som världens folk står inför är hur man ska hantera en situation i vilken flertalet regeringar tycks stå i maskopi med varandra i vilseledandet av den allmänna opinionen vad gäller ett obefintligt hot, och i utnyttjandet av detta påhittade hot som ett medel att undertrycka opposition och skyla över ett av samtidens vidrigaste brott.

---

¹²¹ Ett antal länder, men i synnerhet USA och Israel, motsätter sig att ”statsterrorism” inkluderas i utkastet till en allsidig konvention om den internationella terrorismen som föreslagits av Indien. Se Siddharth Varadarajan, *“UN Terror Draft to Oulaw Israeli Strikes”*, Time News Network, January 2002, på <http://www.globalpolicy.org/wtc/un/2002/0130treaty.htm>

¹²² Ett speciellt flagrant exempel är FN-sanktionerna mot Irak, vilka var avsedda att vålla det irakiska folket umbäranden som påtryckningsmedel och som orsakade över en halv miljon barns död. Se artiklar om ekonomiska sanktioner och sanktionerna mot Irak på <http://www.aldeilis.net/aldeilis/index.php?option=content&task=view&id=226&Itemid=120>

Försöken att utröna sanningen om massmordet den 11 september med juridiska medel har inte krönts med några framgångar. Amerikanska domstolar fogar sig allmänt efter regeringens påståenden att den av säkerhetsskäl inte kan framlägga några bevis. De flesta anhöriga till offren har mot pekuniära belöningar förmåtts avstå från sin rätt att få veta sanningen. Många andra har belagts med munkavle eller hotats med sanktioner om de avslöjar vad de vet om händelserna.

Inget internationellt forum har jurisdiktion över brottet den 11 september eftersom USA, på vars mark detta brott mot mänskligheten begicks, inte har undertecknat Romfördraget om den Internationella brottsmålsdomstolen och förvisso inte lär samarbeta med domstolen i en utredning av brottet.

I syfte att stärka den internationella solidariteten mot utvecklingen av en ny totalitär världsordning under USA:s ledning framläggs följande förslag:

1. En internationell, oberoende utredningskommission bör inrättas, under FN:s generalförsamlings egid, med uppgift att framlägga en fullständig, sanningsenlig och slutgiltig redogörelse för händelserna den 11 september.
2. En internationell brottstribunal bör skapas för att försöka straffa dem som anstiftade, planerade, underlättade och genomförde det brott mot mänskligheten som begicks den 11 september, liksom dem som avsiktligt mörklade brottet och skyddade gärningsmännen.
3. Regeringars spridande och vidmakthållande av terroristhot bör betecknas som brott under internationell lag.